

MOR FINLAND

*Mor Finland, du bär ej för ögat ditt
ett sorgflor av svart och tårdränkt snitt,
du smyckar ditt bröst, det friska,
med tallösa, enkla små träkors i vitt.
Och djupt i ditt inre de viska
med tystnadens starka och trosvissa röst:
»Var tröst, vår moder, var tröst!
Vi pryda dig ej som en vanlig blomst
som lyser en stund och försvinner,
vi vittna om evig återkomst
för allt i ditt hjärta brinner.*

*Så sant som döden är livets mor,
vi viska dig till, vi svära:
hur natten omkring dig är tung och stor,
vår stumma armé skall dig bära
mot soluppgång och mot ära!
Så hög emot ljuset ditt huvud, mor!«*

*Det hörde jag korsen tala,
där ensam och sorgsen till döds jag stod
bland spillror av allt, som gjort dagen god
och nätterna stjärnlyst svala.*

*Mitt land, du har helnat i tusen år
från tusen bittra och brännande sår,
dem vidriga skickelser slagit.
Och nu, när i blod du dig tvagit
och sargats som aldrig i tiden – nu står
på branten kring blodiga forsen
en nysprungnen skog, som varslar om vår:
de tallösa, vita korsen.*

Jarl Hemmer.

Fig. 1. Finske Soldatergrave paa Åbo Kirkegaard.

Versene er laant fra »Nordisk Nytaarshilsen« (Det berlingske Bogtrykkeri), København 1943.